

ALAN «GRUNGA» PURVES

«Hide & Squeak»

BROKKEN RECORDS 009



Alan «Grunga» Purves kommer fra Skottland, men har tydeligvis forelsket seg i den hollandske frittgående musikken, som Instant Composers Pool, Willem Breuker og andre «gærninger» som lenge har holdt på med musikk og kunst et godt stykke utenfor autobahn. Hans første store trommehelt var Gene Krupa, men han begynte ikke å spille trommer selv, før han var 18 år. I 1975 kom han til Nederland, hvor han sammen med Jongo Edwards arbeidet intensivt med hjemmelagde instrumenter, og spilte i diverse rock- og jazzband og i duo med cellisten Ernst Reijseger. I 1982 ga han ut albumet «Cellotape & Scotchtape», og i årene etterpå spilte han blant annet med saksofonsiten Sean Bergin (en av undertegnede store favoritter!). På 1990-tallet spilte han med Sun Ra-hyllesten «Astronotes» ledet av Joost Buis, og med de relativt originale musikerne Tristan Honsinger og Judi Gilbert. Senere spilte han jevnlig med Corrie van Binsbergen, Cur Fuhler og Wilbert de Joode.

På denne platen spiller han alle instrumentene selv, og det er ytterst fascinerende 14 lydskulpturer vi får servert. Dette er musikalsk DADAisme på sitt beste. Og ikke altfor mye av det kan kalles ren jazz. For eksempel i låta «7 ate 9», høres musikken ut som om den er hentet rett fra Kinas folkemusikk, med noen mer moderne popfraser i bunn.

Dette er fascinerende musikk som man må sette seg ned og følge fra start til mål for å få noe ut av, og jeg er sikker på at mange av de instrumentene som benyttes på platen er av samme slaget som han laget selv da han flyttet til Nederland.

Men det er vel slik musikalsk DADAisme skal være? Musikk som overrasker og som gir oss alt annet enn det vi forventer. Musikk som tar til seg inspirasjon fra alle verdenshjørner, pluss eget hode, og blander det godt sammen til en musikalsk rett som man aldri tidligere har hørt, og som er så langt fra det forutsigbare som overhode milig.

Nå kan det kanskje oppfattes som om dette er uforståelig frittgående musikk i jazzens nabolag uten mål og mening. Men det er det ikke. I stedet er det ytterst spennende å følge Purves' lydskulpturer gjennom de 14 sporene. For selv om all musikken er gjort av kun en musiker, er det ikke ensformig ett eneste sekund. Det er derimot originalt og fint, og mye av denne musikken kan jeg godt tenke meg kunne brukes som lydkulisser i en rekke filmer og teaterstykker.

Morsomt og spennede!

Jan Granlie

Alan «Grunga» Purves (dr, perc, v)

<https://salt-peanuts.eu/record/alan-grunga-purves/>